ДНЕВНИКЪ

(Стенографический)

на

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ ПЕТА РѢДОВНА СЕССИЯ.

XXVI ЗАСѢДАНИЕ ВЪ СЪБОТА НА 19-Й НОЕМВРИЙ 1883 ГОД.

(Начало въ единъ часа послѣ пладнѣ подъ предсѣдателството на Г. Д-ра Странски.)

Предсѣд.: (звъни) Засѣданието се отваря. Ще се прочете поименний списъкъ на г-да депутатитѣ.

Секр. Руселиевъ: (Чете списъка.)

Предсѣд.: Присѫтствуватъ 47 души, отсѫтствуватъ 4. Съ отпускъ Д-ръ Владо, Ив. Герджиковъ и Франческо; а Митр. Панаретъ безъ отпускъ.

Ще се прочете протокола отъ миналото засѣдание.

Секр. Руселиевъ: (Чете)

Предсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка? (Нѣма.)

Има да се прочетатъ нѣколко съобщения.

Секр. Данчевъ: (Чете)

№ 3177. **Господине Предсѣдателю,**

Вслѣдствие на многобройни оплаквания, които ми се представиха отъ жителитѣ на разни околии, въ които турското население се намира въ значителни размѣри, азъ счетохъ потрѣбно да заповѣдамъ да се назначи и по единъ турски писарь при управленията на околиитѣ въ които има непременно нужда отъ такива киятиби.

Сега, съ доклада си отъ 17 текущий Ноември подъ № 5285, преписъ изъ който ще намѣрите до настоящето ми приложенъ, Господинъ Главний Секретарь, Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, ми съобщава, че 60,000 гроша сѫ потрѣбни за заплатитѣ на 10 такива писари които ще бѫдатъ назначени при разни околийски управления.

Имамъ прочее честьта да Ви помоля, Господинъ Предсѣдателю, да се распорядите щото уважаемото Обл. Събрание да предвиди въ надлѣжний отдѣлъ въ бюджета за идущата финанцияльна година вишеспоменѫтий кредитъ отъ 60,000 гроша който е отъ пьрва потрѣбность за да могатъ се удовлетвори оплакванията на една немаловажна часть отъ областното население.

Приимете и пр.

Главний Управитель: (подп.) *А. Богориди.*

Началникъ на Канцеларията: (подп.) *П. М. Маттеевъ.*

№ 3176. **Господине Предсѣдателю,**

По поводъ на запитването на Дир. на Финанцитѣ, съ рапортъть си отъ 9 Ноември № 4764, може ли Дирекцията му да приема резолюцитѣ на Областното Събрание, пратени нему безъ предварителното ми одобрение, Частнийтъ ми Съвѣтъ рѣши: че всички резолюции на Областното Събрание не пратени презъ мене до надлѣжнитѣ Дирекции оставатъ безъ слѣдствие.

Заради това, умолявате се, Г-нъ Предсѣдателю, да имате за напредъ предъ видъ това рѣшение на Частнийтъ ми Съвѣтъ.

Приемете и пр.

Главний-Управитель: (Подп.) *А. Богориди.*
Началникъ на Канцеларията: (Подп.) *П. М. Маттеевъ.*

№ 3178. **Господине Предсѣдателю,**

Въ допълнение на писмото си, отъ 29 истекший Септемврий, подъ № 2577, имамъ честьта да Ви препрата, приключенъ въ настоящето ми, преписъ изъ доклада подъ № 4850 на Г-нъ И. Д. на Директора на Финанцитѣ, съ умоление да се распоредите щото, при разглѣждание на Финанциялний законъ за упражнението на 1884/85 година, да се земе подъ внимание бѣлѣжката която прави г-нъ Директорътъ въ горерѣчений си докладъ.

Главний Управитель: (Подп.) *А. Богориди.*
Началникъ на Канцеларията: (Подп.) *П. М. Маттеевъ.*

№ 3179. **Господине Предсѣдателю,**

Приключени въ настоящето ми, имамъ честьта да Ви препрата четири прошения, съ които нѣколко муслумански общини се оплакватъ отъ законитѣ по кадастра, земледѣлческитѣ касси и пр. и Ви моля да ги представите на Уважаемото Областно Събрание за неговото по-нататъшно распорѣждание.

Приемете и пр.

Главний Управитель: (Подп.) *А. Богориди.*
Началникъ на Канцеларията: (Подп.) *П. М. Маттеевъ.*

№ 3181. **Господине Предсѣдателю,**

Въ настоящето ми приключенъ, имамъ честьта да Ви препровода (въ 60 екземпляра) заедно съ изложение на мотивитѣ законопроектъ, представенъ менъ отъ Господинъ Директора на Правосъдието за тарифа на съдебнитѣ разноски и права, понеже законътъ по тоя предметъ отъ 3 Декемврий 1879 година се е показалъ непъленъ и недостаточенъ.

Приемете и пр.

Главний-Управитель: (Подп.) *А. Богориди.*
Началникъ на Канцеларията: (Подп.) *П. М. Маттеевъ.*

Предсѣд.: Желае ли почит. Обл. Събрание да се занимае сега съ тия съобщения? (Единъ гласъ: на надлѣжнитѣ комисии. Други: желае.)

Относително съобщението за допълнителенъ кредитъ отъ 60,000 гр. за заплата на турски писари, съгласно ли е Събранието да се препрати на Бюджетарната комисия?

В. Нейчовъ: Азъ мисля, това е едно прошение, като всяко друго прошение; за

това предлагамъ да се препрати на прошетарната комисия. (Гласъ: не на нея.) Азъ го приемамъ като прошение.

Т. Кесяковъ: Тъй като Г. Главний Управитель съ това съобщение иска отпущание на пари, то азъ мисля, че трѣбва да се препрати на Бюджетар. комисия. Но преди да се препрати нѣи, да се произнесе Събранието приема ли това искание. Въ Бюджетар. комисия имаше заявление за това отъ г. Дир. на Вжтр. Дѣла, но комисията не счете за потрѣбно да го приеме. За това потрѣбно е да се произнесемъ преди да се испрати на комисията.

Д-ръ Хакановъ: Азъ мисля, че днесь не гласуваме бюджетътъ; защото и г. Кесяковъ ще се съгласи, че бюджетарната комисия разглѣдва много по-важни кредити, тя може да се произнася върху много работи. Безъ никакво разискване да проводимъ съобщението на Бюдж. комисия. Ако комисията отхвърли това което се иска въ него, то е друга работа. Ние имаме писари не само за турски языкъ, но и за други языци. Произнасянието на Събранието ще трѣбва да стане когато се гласува бюджета. Ако го отхвърлимъ сега, значи предрѣшаваме работа, а ако го приемемъ значи, че приемаме предложението което прави правителството съ това съобщение.

К. Величковъ: (Гласове: исчерпанъ.) При всичко, че въпросътъ е исчерпанъ, азъ искамъ да кажа, че това съобщение трѣбва да се препрати на бюдж. комисия, да види да ли е предвидѣла и може ли да се предвиди нѣщо за това или не. (Гласове: исчерпанъ.)

Председ.: Приема ли Събранието да се препрати на Бюджетар. комисия? (Приема.)

Относително до съобщението придружено съ четире прошения, въ които се оплакватъ нѣколко мюсюлмански общини отъ кадастра, земледѣлческитѣ касси и пр. какво рѣшава Събранието за това съобщение? (Гласове: на Прошетар. комисия). Съобщението съ законопр. за съдебнитѣ разноски и права? (Гласове: на надлѣжната комисия). Желае ли Събранието, щото съобщението, придружено съ рапортъ отъ Дир. на Финанц., да се препрати на Бюджетар. комисия? (Желае).

Съобщението, съ което Г. Гл. Управитель явява рѣшението на Част. Съвѣтъ относително резолюцитѣ земени по нѣкои прошения отъ Обл. Събрание, желае ли Събранието да се занимае съ него или да остане безъ слѣдствие? (Единъ гласъ: на бюрото.)

Т. Кесяковъ: Азъ мисля, че тоя въпросъ е доста сериозенъ; до колкото помня, има рѣшения, които се зимаха безъ присѫтствието на правит. комисарь. Желая да се прочете рапорта на Дир. на Финанц., ако се прочете, само тогава ще разумѣемъ до кого да се препрати. А неможе да се остави безъ слѣдствие такава работа.

Д-ръ Хакановъ: Споредъ мене, г-да, тукъ е въпросътъ доста ясенъ. Въпросътъ е когато Обл. Събрание зима рѣшения, може ли да ги съобщава на право на надлѣжний Директоръ, или чрезъ Г. Глав. Управитель? Както се вижда отъ това писмо има рѣшение съобщено право на г. Дир. на Финан. Послѣдний е попиталъ Г. Глав. Управитель, какъ да постѫпи съ това рѣшение. Г. Глав. Управ. е положилъ питанието на г. Директора на Частний си Съвѣтъ, който се произнесълъ както чухме по-горѣ отъ писмото. Съ това рѣшение Част. Съвѣтъ напомнюва на Обл. Събрание, че всички рѣшения земени отъ него (Събр.) трѣбва да се съобщаватъ чрезъ Г. Глав. Управ. Инакъ да не се съобщаватъ нему, е противно на Орган. Уставъ. Всички рѣшения които зима Обл. Събрание трѣбва да се съобщаватъ на Г. Глав. Управитель. Това припомнюва писмото на Г. Глав. Управ. Трѣбва да оставимъ това на бюрото.

Г. Консуловъ: Много справедливо каза г. Д-ръ Хакановъ. Има рѣшения на Обл. Съ-

брание, които петрѣбва да се съобщаватъ направо на надлѣжний Директоръ. Понеже нѣкои отъ моитѣ събратия мислятъ, че трѣбва да се разисква тоя въпросъ, то да се тури на идущий дневенъ редъ, за да можемъ да го изучимъ и се произнесемъ въ пълно съзнание на работата.

Предсѣд.: Правите предложение?

Г. Консуловъ: Да! Предлагамъ тоя въпросъ да се тури на идущий дневенъ редъ.

П. М. Матеевъ: Азъ не виждамъ нужда да се остави за идущ. дневенъ редъ за да се разисква. Тукъ се касае за рѣшение на Обл. Събрание, по отпущание на пари. Затова съобщението на Г. Глав. Управитель е, че петрѣбва да се съобщаватъ на право на Директоритѣ, земенитѣ такива рѣшения отъ Обл. Събрание. Азъ мисля, че нѣма нужда да разискваме, да минемъ на дневний редъ, — въпросътъ е изчерпанъ.

Предсѣд: Съобщението говори въ обща смисль, че рѣшенията на Обл. Събрание трѣбва да се препращатъ чрезъ Г. Глав. Управитель. То не прави исключение въ съдържанието имъ, че резолюцитѣ ще оставатъ безъ послѣдствие ако не се пращатъ чрезъ Г. Глав. Управитель.

Правит. комис. Дир. Груевъ: Това съобщение нѣма за цѣль друго, освѣнъ, че трѣбва да се слѣдва опредѣлений редъ отъ Ор. Уставъ. Всяко законоположение отъ Обл. Събрание трѣбва да стане съ съгласието на Г. Глав. Управитель. Слѣдователно рѣшенията, които се пращатъ на Директоритѣ право оставатъ безъ послѣдствие. Тия послѣднитѣ неможатъ да се съобразятъ съ тѣхъ, преди да зематъ мнѣнието на Г. Глав. Управитель. За да се избѣгне тая работа, трѣбва да се съобщаватъ на Г. Глав. Управитель, а той да ги препраща на разнитѣ Директори.

Д. Т. Бракаловъ: Азъ сматрямъ, че не е изчерпанъ тоя толкова тъменъ въпросъ. Приказва се за неопредѣлено нѣщо. Г. Матеевъ като близо до Г. Глав. Управитель види се, искаше да каже като за рѣшенията, равни съ онова за Хайребетианъ. Ако слушаме Директора, друго излиза, само формалность да се испълнява. Азъ искамъ, просто да препоржчимъ на бюрото да се съобразява съ нужния редъ при испращанието на прошенията отъ Обл. Събрание, така щото да не се губи време въ много разисквания.

Предсѣд. Забѣлѣжвамъ на г. Бракалова, че Събранието се е произнесло тъй.

Ст. Къйбашиевъ: Оттеглямъ си думата.

В. Нейчовъ: (Гласове: изчерпанъ.) Да си кажа и азъ думитѣ. Обл. Събрание има бюро избрано отъ неговото недро, то е самото, което трѣбва да си съобразява. Ако то е направило грѣшка, то е отговорно.

Предсѣд.: Бюрото не може да е отговорно, поне азъ като предсѣдатель не приемамъ. Препращанието на прошенията е ставало споредъ рѣшението на Обл. Събрание. Слѣдователно въ случая рѣшението на Обл. Събрание бѣше да се препрати до г. Дир. на Финан. и азъ неможехъ да направа друго. Така е слѣдваната практика въ 4 сесии.

В. Нейчовъ: Бюрото остава да препраща чрезъ нѣкыгъ, който то намѣри за законенъ.

Предсѣд.: Правите предложение г. Нейчовъ?

В. Нейчовъ: Не права предложение. Да остане на бюрото да разбира кждѣ да праща нашитѣ рѣшения. (Гласове: изчерпанъ.)

Предсѣд.: Минуваме на първий предметъ отъ дневний редъ, именно прочитание рапорта на прошетарната комисия. Моля г. докладчика на тая комисия да прочете рапорта `и.

Докл. Ст. Кьойбашиевъ: (Чете отъ трибуната):

РАПОРТЪ. Г-да Представители!

Прошетарната комисия честь има да Ви даде своитѣ заключения по слѣдующитѣ прошения:

1) Прошение отъ Х. Елеската Околия отъ 5—6 турски Общини съ което явяватъ, че желаятъ да се назначи за въ Околията имъ турски училищенъ инспекторъ Абдулъ-Кадиръ-Ефенди.

Комисията е на мнение настоящето да се препрати до Дирекцията на Прсвѣщението за сведение.

2) Прошение отъ г. Т.-Пазарджикъ Ахмедъ Юмеровъ който иска отъ правителството обезщетение за прѣзъ времето което не е си сѣялъ челтика съ оризъ.

Комисията е на мнение да се остави безъ послѣдствие.

3) Прошение отъ Т.-Пазарджикъ отъ жената на Коста Т. Карканютовъ съ което като яви, че мѫжътъ ѝ по причина на последната война е пропадналь, и послѣ му измрѫзнали краката и следъ много боледувание едвамъ проходилъ. При това има и свидетелство, отъ 5-тѣхъ мѣстни Общини, че е беденъ, а честенъ човѣкъ моли щото да му се даде нѣкаква служба да си исхранва семейството.

Комисията е на мнение да се препрати до Дирекцията на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла за да распорѣди и се удовлетвори.

4) Прошение отъ № 40 Общини изъ Т.-Пазарджикската Околия, съ което молятъ да се урѣди законъ по условията съ ратаитѣ.

Комисията е на мнение да се препрати до Дир. на Общитѣ Сгради и пр. за сведения и распорѣждание.

5) Прошение отъ г. Пловдивъ отъ бивший комисарь Дирвишъ Махмудъ, когото Пловдивский Полицместоръ отчислилъ подъ предлогъ, че пиянствувалъ и иска службата си.

Комисията е на мнение да се остави безъ послѣдствие настоящето прошение.

6) Прошение отъ с. Катжѓлий Конушка Околия съ което явяватъ, че като имали *споръ* за ниви и селската си мера съ Фатма Алиева, Конушкото Околийско Сѫдилище ги осѫдило за юджеретъ да ѝ платятъ, и тоже и Пловдивската II Камара Сѫдилище Гражданско подъ предсѣдателството на Г-на Армодиосъ подтвърдило да заплатятъ юджеретъ и пр за което се оплакватъ отъ това земание, че по хатѫръ е подтвърдено.

Комисията е на мнение да се препрати до Дирекцията на Правосѫдието за сведение.

7) Прошение отъ Общината на с. Злати-транъ, Пловдивска Околия съ което явяватъ, че съселянина имъ Найденъ Киделювъ, е билъ честенъ човѣкъ, а по собствена си погрѣшка, се е осѫдилъ отъ Върховното Криминално Сѫдилище за 3 години затворъ, по неволно му участие въ кражба конье. Понеже отъ тоя срокъ половината се е вече истекалъ за остатъка му просятъ милость да се отпустне.

Комисията е на мнение да се препрати настоящето до Дирекцията на Правосѫдието за сведения.

8) Прошение отъ Кмета на г. Копривщица съ което яви, че отъ слухове се научили, че ще се унищожи сѫдебний участъкъ въ градена имъ, а като имъ е нуженъ молятъ да се не унищожава.

Комисията е на мнение да се препрати до Бюджетарната комисия за сведение.

9) Прошение отъ Кмета на г. Копривщица моли да се не унищожава службата полицейский комисарь въ градеца имъ, че е нуженъ.

Комисията е на мнение да се препрати прошението имъ до бюджетарната комисия за сведение.

10) Прошение отъ г. Сливенъ отъ вдовицата Златка Райчова съ което проси, заетитѣ й пари 1500 гроша отъ сливненската земледѣлческа касса за направа на кжщата си да й се заплатятъ отъ областний ковчегъ, че е бедна съ два сирака.

Комисията е на мнение да остане безъ последствие прошението.

11) Прошение отъ Драгой Георгиевъ отъ г. Ямболъ съ което яви, че синъ му Ставри Драгоевъ е билъ запренъ отъ Ямболский Комендантъ за 19 дни за неприсжтствие въ обучението на резервиститѣ, понеже речений Ставри живѣялъ на именото си въ село по работата си, причината била тя да не присжтствува въ обученията, и проси освобождението му отъ затвора.

Комисията е на мнение да се препрати това прошение до Г-на Началника на Милицията за сведения.

12) Прошение отъ Драгана Петровъ бивший жандарминъ, а по болесть уволненъ и сега като оздравѣлъ проси службата си.

Комисията е на мнение да се препрати до Г-на Началника на Милицията за сведения.

13) Прошение отъ кметоветѣ на с. Слатина, Карловска околия, съ което се оплакватъ отъ тежкия кадастраленъ данъкъ

14) Прошение отъ Ямболската околия отъ кметствата на 25 общини които се оплакватъ отъ тежкия кадастраленъ данъкъ.

15) Прошение отъ Старо-Загорската околия отъ кметствата № 42 общини съ което се оплакватъ отъ тежкия кадастраленъ данъкъ и искатъ намаляванието му.

16) Прошение отъ с. Башялий Ямболска околия съ което се оплакватъ отъ тежкия кадастраленъ данъкъ.

17) Прошение отъ кметствата на Т.-Пазарджишката околия съ което явяватъ за тежкия имъ кадастраленъ данъкъ.

18) Прошение отъ с. Индже-Кьой Ново-Загорска околия съ което се оплакватъ отъ тежкия кадастръ.

Комисията е на мнѣние тия прошения по оплакванието отъ тежкия кадастраленъ данъкъ да ги препрати до бюджетарната комисия за свѣдение при гласуванието данъка кадастръ.

19) Прошение отъ жителитѣ на г. Пловдивъ Гурковска 5 часть съ повече отъ 50 подписа които се оплакватъ отъ грубото отношение на комисаря си Тодоръ Поповъ, молятъ да се исключи.

Комисията е на мнѣние да се препрати на г. Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и пр. и като се изслѣдва, че е такъвъ да се исключи.

20) Прошение отъ Коста Атанасовъ Ножаровъ отъ г. Пловдивъ който се оплаква отъ грубото отношение на комисаря Илия въ г. Пловдивъ Маринска часть, че го е ударилъ и пр.

Препраща се на Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за разпореждание.

21) Прошение отъ Т. С. Кожухаровъ бивши финанциаленъ чиновникъ въ Сливенский Департаментъ, и предаденъ на сждъ, по предписание отъ Дирекцията на Финанцинтѣ за злоупотрѣбление отъ 1879 година Ноемврий 27.

Слѣдъ изслѣдванието на дѣлото му, сдвамъ на 1883 година Юний 2, Върховното

Криминално Сѫдилище го е оневинило. И той моли за презъ тоя му срокъ време, по процесса да му се заплати заплатата.

Комисията е на мнѣние като и на други чиновници сѫдени и оправдани имъ се е заплащало заплатата, то и на речений да му се заплати.

Докладчикъ: (подп.) *Ст. Къойбашиевъ.*

Пловдивъ, 19 Ноемврий 1883 г.

Предсѣд. К. Кълчевъ: Пристѫпяме къмъ разискването на прошенията по отдѣлно.

Секр. Данчевъ: (чете първо прошение.)

М. Пв. Маджаровъ: Азъ мисля, че това е право на г. Дирек. на Просвѣщ. да назначава инспектори. Ако просителитѣ искатъ да имъ се назначи за инспекторъ Абдулъ Кадиръ ефенди, да сѫ се отнесли до Дирекцията. Ако искаме да имаме отговорни Директори, пове въ това да ги оставимъ свободни. Испрати ли се на Директора споредъ резолюцията на комисията, той може да се повлияе; за това да остане безъ послѣдствие.

В. Нейчовъ: Много право забѣлѣжи г. Маджаровъ. Събранието не трѣбва да бѫде мумбаширъ. Ний знаемъ колко много може да дойдатъ тукъ такива прошения. Тѣ може да бѫджтъ съ милиони.

П. М. Матеевъ: До колкото зная, въ това прошение се иска да препоржчаме едно лице за да се назначи за инспекторъ въ Хаджи-Елеската околия. Това е именно искането. За това и комисията го препраща на г. Дир. на Просвѣщ., да има предъ видъ при назначението препоржката на Обл. Събрание. Назначението зависи отъ друго рѣшение — отъ кредитътъ въ бюджетътъ. Тука се касае за препоржка на едно лице като способно да бѫде инспекторъ. За това моля да приемемъ да се препрати това прошение на г. Директора на Просвѣщението.

Д-ръ Хакановъ: Азъ съмъ на мнѣние да остане това прошение безъ слѣдствие. Не за друга причина освѣнъ за тая, че ако Събранието го препрати на Дирекцията, съ единъ видъ препоржка, азъ не зная до колко ще бѫде умѣстно, когато никой отъ насъ не познава това лице. Слѣдователно не можемъ да му дадемъ препоржка за назначение на инспекторъ. Префектитѣ представляватъ лицата за инспектори. Ако иска нѣкой да му направи услуга да отиде въ Дирекц. да направи препоржка. При това до колкото можахъ да се науча, тази служба се разваля; за това да остане безъ послѣдствие.

Док. Ст. Къойбашиевъ: Комисията не е направила много нѣщо. Въ резолюцията е казано да се прати на Дирекцията за свѣдение. Кога се раздаватъ службитѣ Дирек. да го има предъ видъ. Или *за свѣдение* или *безъ слѣдствие* се е сѫщото.

Г. Консуловъ: Понеже такива прошения се представятъ не пръвъ пѫть, безъ да се казва, че просителитѣ сѫ се отнесли до надлѣжната власть, да се произнесемъ по поводъ на това прошение еднажъ за всегда какъ да става съ такива. Естественно е трѣбва да се зематъ предъ видъ, ако кажатъ, че сѫ се отнесли до надлѣжната власть. Въ такъвъ случай можемъ да поискаме свѣдение отъ надлѣжната власть. Безъ да казватъ тия хора, че сѫ се отнесли до надлѣжната власть, естественно трѣбва да остане безъ слѣдствие такова прошение. Може слѣдъ нѣколко минути да се произнесемъ върху нѣколко такива прошения, азъ вѣрвамъ, че тѣ трѣбва да се оставатъ безъ слѣдствие. Да се научатъ хората да уважаватъ Обл. Събрание, да му не отнимятъ врѣмето да може да работи.

П. М. Матеевъ: Азъ ставамъ да отговора за обяснение на нѣкои г-да. Тая околия не е имала околийский инспекторъ, за това искатъ да имъ се назначи такъвъ. До сега тѣхнитѣ училища е надзиравалъ Хасковский окол. инспекторъ. Това, което каза г.

Консуловъ, че Събранието трѣбва да се произнесе по начало за прошенията за служби, разумѣвамъ, че тукъ не му е мѣстото. Тукъ не е разискването на едно извѣстно прошение, и за напредъ пакъ може да рѣши Събранието какъ да се постжпва съ такива прошения. Впрочемъ моля Събранието да приеме, да се препрати това прошение на Дир. на Просвѣщението, за да има предъ видъ лицето, при назначението на инспекторъ, ако дойде време да се назначи такъвъ, въ тая околия.

Дир. Груевъ: Г. Матеевъ види се не знае разпредѣлението на инспекторскитѣ служби. Въ Хаджи-Елесъ нѣма инспекторъ, тамъ обикаля Хасков. окол. инспекторъ, който е назначенъ по препоржката на тамошний префектъ. Това лице, което се представя днесь Дирекц. никакъ не го знае. (Гласове: исчерпанъ.)

М. Ив. Маджаровъ: Една забѣлѣжка ще направа. Азъ бихъ помолилъ моитѣ събратия, да ме чуятъ, като имъ кажа, че по нѣкой пжть цѣла канцелария се занимава съ препровождането на такива прошения. Знаете ли, че, като умрѣ единъ разсиленъ явяватъ се 50 души, ако има ваканция за 5 души 250 подаватъ прошения, препращатъ се на г. Глав. Управ. отъ тамъ на Дирекц., Финанц. началници и пр. и губение време по такива работи. За това да остане безъ слѣдствие това прошение.

К. Величковъ: Когато разискваме Бюджетътъ тогава можемъ да рѣшимъ. Ний ще го имаме предъ видъ при гласуването на кредита за инспекторскитѣ служби. Ако се земе рѣшение въ Бюджетътъ тая околия да има инспекторъ, остава на Дирекцията да му мисли. Това е и резолюцията на прошението. Въпросътъ е обаче че до колкото зная Бюджетар. комисия е рѣшила да се заличи кредитътъ за инспекторитѣ.

В. Нейчовъ: Азъ ще кажа, че това лице не е, че има работа по училищата, та да се назначи за инспекторъ; но то е за друго. Това почтено лице е отъ агитаторитѣ по избирането на г. Матеева, той го казва това. Намѣсто да се занимава Събранието съ мекереликъ, по-добрѣ е Директорътъ да назначи тамъ инспекторъ, ако има нужда за такъвъ.

Предсѣд.: Понеже има възражения, турямъ на гласуване резолюцията на комисията. Моля които сж за нея да станатъ прави. (Пада.) Прошението остава безъ слѣдствие.

Секр. Данчовъ: (Чете второ прошение.)

Предсѣд.: Има ли възражения за резолюцията на комисията? (Нѣма.) Остава резолюцията на комисията.

Секр. Данчевъ: (Чете трето прошение.)

Предсѣд.: Има ли възражения?

М. Ив. Маджаровъ: Нѣма да привождамъ сжщитѣ аргументи, че това прошение трѣбва да остане като и по-напредното безъ слѣдствие.

Докл. Кьойбашиевъ: Г. Маджаровъ каза, че нѣмало нужда да повтаря аргументи. Ако се заинтересува Обл. Събрание да прочете прошението на тоя човѣкъ ще види, че цѣлий градъ Т. Пазарджикъ е заинтересуванъ за него, като му е дадено свидѣтелство отъ петьтѣ тамошни общини, че е бѣденъ и честенъ човѣкъ.

В. Нейчовъ: За хатъра на комисията оттеглямъ думата си.

Ив. Тонджоровъ: Чудното е че една цѣла община се е заинтересувала за това лице, и самата община е неможела да му намѣри служба. За това се относи до Събранието. Ако Т.-Пазарджикъ се интересува за него може да му намѣри служба. Да остане прошението безъ слѣдствие.

М. Ив. Маджаровъ: Ако тоя човѣкъ наистина е бѣденъ, да му дадемъ препоржка, за да му се отпусне помощь отъ Дир. на Вжтр. Дѣла.

Ние не можемъ да искаме да се назначи тоя или оня на служба. Може Пазарджичани да сж заинтересувани и да милѣятъ за него, но трѣбва да се постараятъ да му намѣратъ работа. За това да остане безъ слѣдствие прошението.

Предсѣд.: Тъй като има възражения турямъ на гласуване резолюцията на комисията. Моля тия, които сж за нея да станатъ прави. (Пада.)

Секр. Данчевъ: (Чете четвърто прошение.)

Предсѣд.: Има ли възражения? (Нѣма.)

Приема се резолюцията на комисията да остане прошението безъ слѣдствие.

Секр. Данчевъ: (Чете пето прошение.)

Предсѣд.: Има ли възражения? (Нѣма.)

Прошението остава безъ слѣдствие.

Секр. Данчовъ: (Чете шесто прошение.)

Предсѣд. Има ли възражения?

Д-ръ Данчевъ: Азъ съмъ на мнѣние да остане безъ слѣдствие, ние не сме касация.

Докл. Сн. Кьойбашиевъ: Трѣбва да се прочете точно прошението, за да се разбере, че това е извършила II камара на Плов. Граж. Сждилище.

М. Ив. Маджаровъ: Ако наистина има съмнѣние въ издаването на рѣшението, има законъ за преслѣдване. Азъ мисля, че просителитѣ можатъ да подадатъ прошение на надлѣжното сждилище. Слѣдователно тукъ нѣма какво да рѣшаваме.

В. Нейчовъ: Искамъ думата. (Гласове: исчерпанъ, исчерпанъ) Не е исчерпанъ.

Предсѣд.: Тъй като предложението за исчерпанъ предшествува турямъ го на гласуване.

В. Нейчовъ: Азъ мисля въпросътъ е твърдѣ важенъ. Събранието трѣбва да се възползува отъ тоя случай да препоржчи на правителството, да намѣри единъ пжть по който да се извършватъ тия работи. Азъ зная, че противъ нѣкои сждии има оплаквания, но по кой пжть да станатъ незная. Най-послѣ има друго нѣщо. Сждитѣ сждатъ хората, а тѣхъ нѣма кой да сжди. Сега като се ползуваме отъ случайтъ, че има много оплаквания, които очакватъ второ пришествие, (смѣхъ) за да се рѣшатъ, да препоржчимъ на правителството да изработи единъ законопроектъ, по който по единъ опредѣленъ пжть да се викатъ всички сждии на сждъ за престжпление на закона.

М. Ив. Маджаровъ: Азъ бихъ се съгласилъ съ това предложение на г. Нейчова; но въ тая сесия Дирекцията неможе да приготви такъвъ законопроектъ. Де се препоржчи на Дирекцията за идущата сесия.

Предсѣд.: Тъй като има възражение, турямъ на гласуване резолюцията на комисията. Моля които сж за нея да станатъ прави. (Пада) Прошението остава безъ слѣдствие. А г. Нейчовъ ако ще, може отдѣлно да направи предложението си.

Секр. Данчевъ: (Чете седмо прошение)

Предсѣд.: Има ли възражения? (Единъ гласъ: азъ възражавамъ) Понеже има възражения турямъ на гласуване резолюцията на комисията; които сж за нея моля да станатъ. (Пада.) Прошението остава безъ слѣдствие.

Секр. Данчевъ: (Чете осмо прошение)

Предсѣд.: Има ли възражения? (Нѣма.) Приема се резолюцията на комисията.

Секр. Данчевъ: (Чете девето прошение)

Предсѣд.: Като нѣма възражения остава резолюцията на комисията.

Секр. Данчевъ: (Чете десето прошение.)

Предсѣд.: Има ли възражения? (Нѣма) Приема се резолюцията на комисията.

Секр. Данчевъ: (Чете единадесето прошение).

Г. Караджовъ: Да остане безъ послѣдствие. Комисията като зела въ внимание, че той се намиралъ вънъ отъ Ямболъ, рѣшила е да се препрати на г. Начал. на Милиц. съ такава препоржка. Ако той се освободи отъ затворъ, тогава ще дадемъ поводъ, щото всичкитѣ да отиватъ вънъ отъ града и не ще има кой да занимава войнишката служба.

Предсѣд.: Като има възражения, моля които сж за резолюцията на комисията да станатъ прави. (Пада.).

Секр. Данчевъ: (Чете дванадесето прошение).

Предсѣд.: Има ли възражения? (Нѣма) Слѣдователно приема се резолюцията на комисията.

Секр. Данчевъ: (Чете прошения 13, 14, 15, 16, 17 и 18.)

Предсѣд.: Като нѣма възражения приема се резолюцията на комисията.

Секр. Данчевъ: (Чете деветнадесето прошение).

Единъ гласъ: Да остане безъ послѣдствие.

Докл. Ст. Кьойбашиевъ: Азъ мисля, че въ тоя случай комисията не е направила много нѣщо, защото всѣки ще се увѣри, щомъ прочете прошението, че оплакванията на тия хора противъ комисарътъ сж справедливи. За това азъ моля Събранието да приеме резолюцията на комисията.

Д-ръ Хакановъ: Оттеглямъ си думата.

Предсѣд.: Тъй като нѣма възражения, приема се резолюцията на комисията.

В. Нейчевъ: Азъ възразявамъ. Тъй като отъ обясненията на г. Кьойбашиева излиза, че като прошението било написано съ малко патриотизмъ, та за това комисията приела това рѣшение. Види се че панагюрското прошение съ което искаха пари за направата на едно шосе, за това се остави безъ слѣдствие, защото въ него нѣмаше патриотизмъ.

Предсѣд.: Понеже има възражения турямъ на гласуване резолюцията на комисията. Моля тия г-да, които сж за нея да станатъ прави. (Пада) Прошението остава безъ слѣдствие.

Секр. Данчовъ: (Чете двадесето прошение.)

Димитровъ: Да остане безъ слѣдствие.

Предсѣд.: Моля които сж за резолюцията на комисията да станатъ прави. (пада). Прошението остава безъ слѣдствие.

Секр. Данчовъ: (Чете двадесеть и първо прошение.)

Единъ гласъ: Да остане безъ слѣдствие.

Д. Милковский: Г-да! Чудно ми е, че нѣкои Г-да възразяватъ; но какво възразяватъ? Да станатъ да оборатъ домогванията на тоя човѣкъ, че нѣма право. По тоя начинъ разбирамъ възражение. Защото трѣбва да знаятъ, че въ областьта има десетина чиновници които сж биле суспандирани, и на всичкитѣ слѣдъ оневинението, дадена е била заплатата имъ, за времето презъ което сж биле суспандирани. Даже и службитѣ, които сж занимавали преди тѣхното суспандиране, сж повърнати. Сега тоя човѣкъ основающъ се на това, че на всичкитѣ суспандирани чиновници е била дадена службата слѣдъ оневинението имъ, иска си заплатата. Ако има възражения, да станатъ и да кажатъ на Събранието, че трѣбва да стане исключение отъ това правило и прошението да остане безъ слѣдствие. Поне възражение тъй разбирамъ. Но по-напрѣдъ сме зели рѣшение да остава безъ слѣдствие, това не е резонъ. Предлагамъ да се приеме резолюцията на комисията.

В. Нейчовъ: Г. Милковский ме тури въ положение да му докажа възраженията си. Всѣки чиновникъ има право да отиде до сѫдилището или до по-горното началство да дири правосѫдие. Тоя човѣкъ не е доказалъ, че е извършилъ всичко, а на право се относи до Обл. Събрание да се произнесе.

М. Ив. Маджаровъ: Като чиновникъ отъ Дирекц. на Финанцитѣ, ще кажа, че до Дирекцията нѣма прошение отъ него. Той е даденъ подъ сѫдъ за злоупотрѣбление отъ бивший Дир. на Финанцитъ Шмидтъ. Но азъ до колкото зная, ако прочетемъ рѣшението на сѫдилището, съ което се оневинява, ще видимъ въ мотивитѣ, че не му се дава право да дири своята платка, както и службата. Въ всѣки случай Кожухаровъ е трѣбвало да се отнесе до Дирекцията. Ако Дирекцията не му дадеше платката, тогасъ трѣбвало да се отнесе до Административното Сѫдилище и то да рѣши ако има право. Той трѣбваше да се отнесе по опредѣлений пѫть, ако се неудовлетвореше, тогава да се моли тукъ.

К. Величковъ: Г. Маджаровъ добрѣ обясни въпросътъ, само за бѣлѣжкитѣ му относително плащанието на тоя човѣкъ, азъ ще кажа, че по зетий редъ отъ Събранието, трѣбва да се плаща на такива хвра. Ний сме до толкова милостиви, щото за чужденцитѣ даваме по 3—4000 лири, а за единъ сиромахъ, който търпѣлъ толкова време не искаме да му заплатимъ; за това азъ моля Събранието да препоржчимъ на Дирекцията да плати на тоя човѣкъ и да минемъ на дневний редъ.

Д-ръ Жечевъ: Тоя човѣкъ не се плаче, че билъ даденъ на сѫдъ отъ бивший Дир. на Финанц. Г. Шмидтъ. Той сега се оправдалъ и за това за времето на суспандирането му заявлява да му се заплати. Има хора обвинени не като тоя нищоженъ чиновникъ, но чиновници много по-високи, на които слѣдъ оправданието е броена заплатата. Азъ незная впрочемъ какъ Събранието не иска да заплати да се удовлетвори тоя човѣкъ.

Дир. Гешовъ: Азъ до колкото зная тоя човѣкъ е исключенъ отъ служба. Нѣма и никакво прошение отъ него до Дирекцията, съ което да иска да му се даде заплатата. Г. Предсѣдатель ако видеше Вжтрѣш. Правилникъ, щеше да се увѣри, че това прошение трѣбва да се остави безъ слѣдствие, а просителтъ да се отправи до Дир. на Финанцитѣ.

Д. Милковский: Г. Директорътъ каза, че тоя чиновникъ билъ исключенъ отъ служба. Ако комисията знаеше това не би помислила да даде такава резолюция, но като зимамъ актъ отъ думитѣ на Г. Директора, съгласенъ съмъ да остане прошението безъ слѣдствие. Въ случай, че не е отчисленъ да му заплати Дирекцията. У насъ е имало суспандирани чиновници като Главний Прокуроръ, Сг. Стефановъ, Куртевъ и пр., на които е била дадена заплатата, слѣдъ оневинението имъ. Ако тоя човѣкъ е билъ отчисленъ нѣма право да земе заплата; но ако е билъ суспандиранъ има право.

Предсѣд.: Явявамъ на Обл. Събрание, че това което каза Г. Дир. на Финанц. се касае до чл. 67 на Вжтр. Правилникъ. Сѫщеврѣменно питамъ Г. Милковский отеглюва ли резолюцита на комисията?

Д. Милковский: Само тогава бихъ оттеглилъ резолюцията на комисията, ако Г. Директорътъ ми кажеше като депутатъ ли говори или като Директоръ. Ако е като Директоръ на Финанц. земамъ актъ отъ неговитѣ думи и оттеглямъ резолюцията.

Предсѣд.: Явявамъ на Г. Милковский, че Г. Директорътъ говори като депутатъ, защото говори отъ депутатското мѣсто.

Д-ръ Хакановъ: Оттеглямъ думата си.

Д. П. Миковъ: Оттеглямъ сѫщо думата си.

В. Нейчовъ: Ще забѣлѣжа на г. Милковский, че сравнението което той прави не

е умѣстно. Той прави сравнение на тоя човѣкъ съ Гл. Прокуроръ и Стеф. Стефановъ. Ако се заплати на тоя послѣдний, то е за това, защото той е фаворитъ на г. Администратора; а просительтъ, който е единъ бѣденъ и скроменъ човѣкъ не е ималъ честьта да бѫде такъвъ, та за това разбира се не трѣбвало да му се заплати.

Д. Т. Бракаловъ: Азъ ще кажа сѫщото, което каза г. Предсѣд., съ прибавление на това, че т. Милковский настоява да му се каже да ли Кожухаровъ е билъ суспандиранъ или исключенъ. Споредъ мене на комисията бѣше длъжность да испита да ли просительтъ се е отнесълъ до мѣстото до което трѣбва. Това бѣше работа на комисията. Колкото за питанието на г. Милковский ще кажа, че щомъ като г. Директорътъ казва, че просительтъ билъ отчисленъ, трѣбва да вѣрваме на думитѣ му, че сѫ истинни.

Дир. Гешовъ: Азъ говорихъ, както каза г. Предсѣд., като депутатъ. Мене ми се види че въ това отношение комисията преди да е дала резолюцията си трѣбвало е да види Вѫтр. Правил. на Обл. Събрание, да се съобрази съ него да испита да ли просительтъ е билъ миналъ съ искането си легалний пѫть и да ли е исключенъ или суспандиранъ и тогава да земе такова рѣшение. Щомъ като това не е станало неможе освѣнъ прошението да остане безъ слѣдствие. Ако тоя човѣкъ бѣше се отнесълъ до Дирекцията то е друго.

Докл. Ст. Кьойбашиевъ: Азъ мисля, че многото формалности затрудняватъ работата, когато за едни лесно се свършва, а за други мѫчно. Тоя човѣкъ каза се, че се оневинилъ отъ Вър. Сѫдилище и на основание на рѣшението иска си заплатата. Може да е направилъ всичко потрѣбно, че тогава се относи до Обл. Събрание. Каза се, ако дѣйствително е оневиненъ, трѣбва да му се заплати заплатата, както се е плащало и на други чиновници, които не сѫ имали повече крака отъ него. Впрочемъ азъ моля Обл. Събрание да приемемъ да му се заплати и да се свърши работата.

Д-ръ Жечевъ: Уважаемий г. Гешевъ каза, че комисията трѣбвало да испита да ли просительтъ се е отнесълъ до Дир. на Финан., че тогава да издава рѣшение. Нѣка ми е позволено да кажа, че той се е отнесълъ до Дир. на Финанцитѣ. Но тъй като г. Директоръ каза въ качеството си на депутатъ, че не се е отнесълъ, тогава да си не губимъ времето, да разискваме, защото нѣма да получимъ никакъвъ резултатъ. (Бракаловъ: да бламираме Директора. (Смѣхъ.) Единъ гласъ: кой? на вѣрно Гешева.)

Д-ръ Хакановъ: Г. Милковский, председатель на прошетарната комисия, заяви, че оттѣглюва резолюцията на комисията, ако г. Гешовъ говори като Директоръ. Едни казаха, че просительтъ се е отнесълъ, други казаха, че не се е отнесълъ до Дирекцията, сега нито едното, нито другото да гледаме. Длъжность бѣше на комисията да прочете Вѫтр. Правилникъ, да испита да ли е ходилъ просительтъ въ Дирекцията на Финанцитѣ или не. Ако дадеше отрицателенъ отговоръ на комисията, не можеше да се разисква толкова. Както и да е работата е станала по другъ начинъ. Споредъ мене най-добрѣ ще бѫде да отложимъ за идущата сѫбота тая работа и комисията да се увѣри въ подразумѣваемитѣ обстоятелства. Тогава да рѣшимъ има ли право да получи заплатата си Кожухаровъ или не.

Д. Милковский: Понеже се подигна предварителенъ въпросъ за отлагание, азъ не съмъ противенъ на това.

В. Нейчовъ: Г-да, Обл. Събрание не трѣбва да става истиндакчия, да испитва за работи, които никакъ не сѫ негови. Ще направимъ съ това да ни се представатъ такива прошения за да имъ даваме рѣшения. Обл. Събрание ще направи незаконность въ дѣйствията си. За това предлагамъ да остане това прошение безъ слѣдствие.

Предсѣд.: При всичко, че г. Д-ръ Хаканов предлага да се отложи въпросътъ за идущата сѫбота, азъ питамъ комисията желае ли да се отложи?

Докл. Ст. Кьойбашиевъ: Като докладчикъ на комисията ще кажа, че комисията не е задължена да чака да се събератъ и петимата членове и тогава да почнова работата си. Щомъ има трима членове комисията не чака и почне да предрѣшава. Може да не е право; но тъй е станало това рѣшение на комисията. Ако Обл. Събрание рѣши въ тая смисль, въ която е рѣшила комисията, че тоя човѣкъ е невиненъ и трѣбва да му се заплати заплатата, ще направи една человѣколюбива длъжность и нѣщо въ реда си.

Д-ръ Дагоровъ: Отъ всичкитѣ разисквания които станаха, става явно, че трѣбва да препратимъ изново прошението на прошетар. комисия. Отъ официалната трибуна не чухъ да се каже да ли тоя човѣкъ е суспандиранъ. Отъ друга страна г. Дир. на Финанситѣ въ качество на депутатъ каза, че билъ отчисленъ. Слѣдователно за да се произнесемъ намираме се въ недоразумѣние. За това необходимо е да се препрати обратно на комисията и идущата сѫбота да ни даде разяснение.

Предсѣд.: Комисията трѣбва да се съобрази съгласно съ чл. 67 на Вѫтр. Правилникъ да иска отъ надлѣжний Директоръ обяснения по дѣлото. За това се предлага отлагането. Но понеже отъ казаното отъ г. Кьойбашиева излиза, че резолюцията на комисията не се оттѣглюва, турямъ я на гласуване.

Докл. Ст. Кьойбашиевъ: Азъ мисля, че петрѣба първо да се гласува резолюцията на комисията: има други възражения, които сѫ предварителенъ въпросъ.

Д-ръ Хаканов: Г-да, тоя човѣкъ е даденъ подъ сѫдъ, сѫдилището го е оневинило. Наистина ли е невиненъ или не? Да ли е суспандиранъ или отчисленъ? Да ли се е отпелъ до надлѣжното мѣсто преди да се оплаква тука? Всичко това за насъ е тайна. За да се произнесемъ съзнателно, както прилича на народни представители, трѣба да ни е ясно дѣлото. Трѣба да сме проникнати въ такива случаи отъ много по-високи чувства, отъ колкото почастни съображения. Ето защо настоявамъ да се отложи въпросътъ до идущата сѫбота, тогава да ни се представи отъ комисията съ всичкитѣ обяснения. За това азъ моля комисията да приеме предложението за отлагание. Ако тоя човѣкъ има право да получи заплатата си, ние ще видимъ и не можемъ да му я задържимъ.

Предсѣд.: Има предложение отъ г. Хаканова за отлагание.

Д-ръ Хаканов: Азъ казахъ да се отложи за идущата сѫбота.

Предсѣд.: Моля които сѫ за отлагането за идущата сѫбота да станатъ прави. (гласове: пада. Други: приема се. Единъ гласъ: има съмнѣние, да стане второ гласуване.) Понеже се изказва съмнѣние, предлагамъ второ гласуване и моля тия които сѫ за отлагането да станатъ прави. (пада.) Тъй като отлагането не се прие турямъ на гласуване резолюцията на комисията. Моля които сѫ за нея да станатъ прави. (пада) Прошението остава безъ слѣдствие.

Пристѫпяме къмъ вторий въпросъ на дн. рѣдъ, на разискване законопроекта за гражданското състояние, глава осма.

Д-ръ Жечевъ: Петь минути отпускъ.

Предсѣд.: (звъни) Давамъ петь минути отпускъ.

Слѣдъ отпускъ.

Предсѣд.: (звъни) Засѣданието се отваря, пристѫпяме къмъ вторий въпросъ на днев. рѣдъ, разискване на законопроекта за гражданското състояние.

Секр. Данчевъ: (чете)

ГЛАВА VIII. *За надзорътъ на книгитѣ за гражданското състояние и наказателни распорѣждания.*

Чл. 44. Департаменталнийтъ Прокуроръ е натоваренъ да надзирава, щото държанието на регистритѣ да бѫде правилно, и може въ всяко време да провѣрява състоянието имъ.

Той е длъженъ, всяка година, да пристѫпва до провѣряванието имъ, когато тѣ се депозиратъ въ писалището на сѫдилището; той ще състави съ помощьта на секретарътъ на писалището единъ протоколъ за резултатитѣ на провѣряванието, ще заповѣда влагането на регистритѣ въ архивитѣ на сѫдилището и ще прѣдизвика приложението на наричнитѣ наказания върху онія, които сѫ подпадналли на тѣхъ, както и поправянията за общественний интересъ, слѣдъ като чуе интересующитѣ се страни.

Прѣдсѣд.: Комисията приема тоя членъ, безъ измѣнение. (гласове: приема се).

В. Нейчовъ: Азъ го не приемамъ. Тоя членъ има нѣщо важно, което остая не обяснено. Тукъ се говори за „поправянията на общественний интересъ.“ Питамъ г. Дир. на Правосѫдието какъ разбира това, да благоволи да ми обясни.

Дир. Саллабашевъ: Чл. 46 обяснява това.

Прѣдсѣд.: Тъй като нѣма възражение минуваме по-нататъкъ.

В. Нейчовъ: Искамъ да забѣлѣжа на г. Директора, че е лоша редакцията на 46 членъ. Той е трѣбвало да стои по напрѣдъ отъ тоя който разискваме сега; но туренъ е послѣ. Само това забѣлѣжвамъ, че законопроектътъ е направенъ кьопаво.

Дир. Саллабашевъ: Не зная до колко е правъ г. Нейчовъ да прави тая забѣлѣжка и да казва, че законопроектътъ е кьопавъ. Колко за Прокурор. надзоръ, ако има нѣщо за поправяние, то може да стане по искането на частни лица. Ако иска г. Нейчовъ да се промѣни нѣщо въ тоя членъ, може да има добрината да направи предложение.

В. Нейчовъ: Въ нѣкои западни Европейски държави прокуроритѣ не сѫ длъжни да зиматъ инициативата, за поправяние на извѣстни грѣшки въ гражданскитѣ списъци. Азъ незная какъ ние тукъ искаме да дадемъ право на прокуроритѣ да се мѣсатъ въ интереситѣ на частни лица. Наистина ако г. Директорътъ представлява все такива тъмни законопроекти, то азъ да стана Директоръ и да ви представа по-добри законопроекти. (смѣхъ.)

Дир. Саллабашевъ: Азъ казахъ и по-напредъ че прокуроритѣ иматъ право. Ако липсва цѣлъ актъ, при контролиранието прокуроръть въ обществень интересъ може да направи запитвания на чиновника на гражданското състояние. Такава провѣрка може да става.

В. Нейчовъ: Прокуроритѣ не трѣбва да оставяме, както казва г. Саллабашевъ, да станатъ Султани. Колкото се касае до частни интереси, само тия лица, до които се касае, иматъ право да поискатъ отъ прокурора да стане провѣрка.

Докл. С. С. Бобчевъ: Почитаемий г. Нейчовъ обича да казва че въ нѣкои държави, въ западна Европа, прокуроритѣ не били длъжни да зиматъ инициативата за поправяние на извѣстни грѣшки въ списъцитѣ за гражданско състояние. Нека ми позволи да забѣлѣжа че по крайнеймѣри въ Френския и Белгийския закони, които зная и отъ които е взаимствуванъ наший, това начало е прието: Департаменталний прокуроръ или органитѣ на Общественното министерство сѫ длъжни въ края на всѣка година да прегледатъ и уреждатъ книгитѣ за гражданското състояние, и да правятъ забѣлѣжкитѣ си да ли книгитѣ сѫ въ обществень порядъкъ. Това е предвидено и въ законопроектътъ,

който ни представя правителството. Прокуроритѣ се занимавать съ тая работа, да искатъ и наказвать тоя, който е станалъ причина на опущенията, погрѣшкитѣ и пр.

В. Нейчовъ: Искамъ думата за пояснение.

Председ: Забѣлѣжвамъ на г. Нейчова че е четвърти пжть какъ говори.

В. Нейчовъ: Предложение ще направа.

Председ.: Направете предложението си.

В. Нейчовъ: Азъ имамъ на ржцѣтѣ си французский законъ; истина съгласенъ съмъ съ него. (Чете френский текстъ.)

Председ.: Тъй като г. Нейчовъ не предлага нищо, слѣдователно нѣма възражения, члена се приема.

В. Нейчовъ: Само казвамъ че съмъ съгласенъ съ смисъльта на члена отъ французския законъ, а не както каза г. Директорътъ.

Председ.: Минаваме на членъ 45.

Секр. Данчевъ: (Чете.) Чл. 45. — Ако не сж се държали регистри, или ако сж се затрили или изгубили всичкитѣ или часть отъ тѣхъ, или ако има пресичание въ държанието имъ, доказванието на рожденията, на бракосъчитанията и на умиранията ще се приематъ чрезъ документи и писма, както и чрезъ свидѣтели.

Ако отсжтствието, затриванието, изгубванието, или прекъсванието сж причинени отъ злоумишленность на искательтъ, то не ще да му се допустне доказателството позволено отъ тоя членъ.

Председ.: Комисията предлага въ тоя членъ вмѣсто думата «злоумишленность» да се каже „удостовѣрена злоумишленность“.

Има ли възражения? (Нѣма.)

Секр. Данчевъ: (Чете.) Чл. 46. — Когато единъ отъ показанитѣ въ предидущий членъ случаи се представи за провѣряване, сждилището, по настояванието на Окржжний Прокуроръ, ще може да заповѣда, ако то е възможно, щото изоставенитѣ, изгубенитѣ, или затрититѣ актове да се направятъ пакъ, или да се замѣсти отсжтствието имъ, отъ сждебни обще-познати актове, посрѣдствомъ заявлението на двѣ лица най-малко, увѣдомени и достовѣрни, но всякога отъ какъ чуе интересующитѣ се страни и безъ повръда на тѣхнитѣ права.

В. Нейчовъ: (Сѣдналъ) Ето какъ ще направа предложението си. (Гласове: правъ. Единъ гласъ: правъ не може да се пише.) Само когато се касае *до обществен интересъ*.

Председ.: Моля г. Нейчова да даде писменно предложението си.

В. Нейчовъ: Прибавямъ, и то само *за обществен интересъ*. (Смѣхъ. Чете. Гласове: отъ официалната трибуна. Чете отъ официалната трибуна.) Нѣка обясна предложението си, че нетрѣбва да се допуснатъ прокуроритѣ да се мѣсятъ въ хорскитѣ работи.

Председ.: Г. Нейчовъ предлага да се замѣсти Правителственний членъ. Подкрѣпа ли се предложението на г. Нейчова? (Подкрѣпа се.) Моля които сж за него да станатъ прави. (Гласове: приема се, други: пада. Единъ гласъ: има съмнѣние.) Тъй като се не приема остава членътъ на правителството. (Гласове: да стане второ гласуване.) Минуваме на чл. 47.

Секр. Данчевъ: (Чете) Чл. 47. — Всяко нарушение на предписанията на настоящийтъ законъ, по реквизиция отъ Окржжнийтъ Прокуроръ ще се наказва отъ Окржжното сждилище съ глоба отъ 20 до 500 гр. златни.

Всякой отъ пазителитѣ на книгитѣ ще бѫде граждански отговоренъ за измѣненията

или пропущанията, които се случатъ въ тѣхъ, съ запазване на правото му да преслѣдва творцитѣ на такива преправяния.

Мехм. Хулюси: Искамъ думата.

Предсѣд.: Имате думата върху членътъ.

М. Хулюси: (Говори турски.)

*Д-ръ Хаканов*ъ: Азъ ставамъ да попитамъ защо минуваме на слѣдующий членъ, когато още чл. 46 не е гласуванъ? Зная, че поради поправката на г. Нейчова толкова души имать възражение за члена. За това азъ предлагамъ да се гласува членътъ, а послѣ да минемъ нататъкъ.

Предсѣд.: Тъй като се предлага второ гласуване, моля тия г-да, които сж за члена да станатъ прави. (Приема се. Единъ гласъ: съ колко гласа?) Съ 15 гласа. (Нейчовъ: тържеството не е голѣмо.)

*В. Нейчов*ъ: Авторитѣ на законопроекта както и комисията на Обл. Събрание сж се погрижили да оградатъ интереситѣ на Областний ковчегъ, а не и интереситѣ на обществото на което оставатъ да се поврѣждатъ. Тукъ още блѣщи кусурътъ на членътъ и на цѣлий законопроектъ. Искатъ се 20 гр. отъ тоя мизеренъ законъ, но азъ оставямъ, ако имъ се пада, милионъ да зематъ.

*Дир. Саллабашев*ъ: Втората алинея на чл. 47 отговара на г. Нейчова. Ето какво (чете втората алинея на члена) казва: Всѣки интересующи има право да тѣгли на отговорность държательтъ на книгитѣ за гражданското състояние и да иска щетитѣ и загубитѣ си.

*В. Нейчов*ъ: Тукъ се казва именно че се запазва правото на чиновника да преслѣдва творцитѣ на злоупотрѣбленията, но ако самъ той е творецъ на това, какъ ще се преслѣдва? Той ще каже че това не е предвидено въ закона. Това не е предвидено тукъ.

*Дир. Саллабашев*ъ: Именно законътъ се грижи да осигори интереситѣ на гражданитѣ. Напредъ като казва: „той (чиновникътъ) е отговоренъ, за измѣненията или пропущанията“, той се преслѣдва и граждански е отговоренъ за всичкитѣ щети и загуби на страната Послѣ казва членътъ, «задържа си правото (чиновника) да преслѣдва творцитѣ на преправянието.» Той ако не е виновенъ има право да преслѣдва лицата, които подозира за тая фалшификация.

Предсѣд.: Тъй като нѣма възражения членътъ се приема.

Секр. Данчев: (Чете.) Чл. 48. — Всяко умишленно измѣнявание или пропущание, всякоя фалшивость въ актоветѣ на гражданското състояние, ще даватъ право на заинтересованитѣ страни за обезщетения, безъ повредъ на наказанията предвидени въ наказателний кодексъ противъ творцитѣ на фалшивость. (Приема се.)

ГЛАВА IX. *Временни распорѣждания.*

Чл. 49. — За съставлението на пьрвитѣ книги на гражданското състояние, правителството ще раздѣли Областьта на достатъчно число окржности, въ които сжщевременно ще стане описанието на всичкитѣ жители на Областьта.

Въ всяка окржность описванието ще се извърши отъ единъ чиновникъ, спомагэнъ въ всяка община отъ кметътъ и отъ духовнийтъ началникъ на съотвѣтствующето религиозно общество.

*В. Нейчов*ъ: Нѣка не се види на другаритѣ ми лошо, че съмъ кавгаджия. (Смѣхъ.) Азъ бихъ желалъ да нѣма законъ, който да задължава голѣмитѣ дѣца да се записватъ

въ книгитѣ за гражданското състояние. Прие се по начало, че актоветѣ ще съставляватъ автентични документи ; но защо да се натоварятъ съ тѣхното съставяне кметоветѣ, азъ не зная. Азъ като не зная годинитѣ си и като не можа да докажа точно на колко години съмъ, може би, че въ едно дѣло предъ съдилището двама свидѣтели да се явятъ и съставятъ актъ противъ мене, че съмъ по-голѣмъ или по-малъкъ. Така щото на мене остая да докажа правото си предъ съдилището, че имамъ по-голѣма или по-малка възрасть. Ако се има точни или поне приблизителни данни за голѣмитѣ човѣци, тогава разбирамъ нѣма да се случи такова нѣщо. Тъй не ще да има трудность при съставянието на актове за голѣмитѣ човѣци. Но никакви данни нѣма. Тъй щото не ще да има важность предъ съдилището тоя членъ, за това по-добрѣ да го нѣма.

Предсѣд.: Какво предложение прави г. Нейчовъ?

В. Нейчовъ: Права само забѣлѣжка.

Предсѣд.: Понеже нѣма възражения, членътъ се приема. Минуваме на слѣдующий членъ.

Секр. Данчевъ: (Чете)

Чл. 50. Въ време на описътъ на жителитѣ, всяко лице трѣбва да дава своитѣ показания лично. Тези показания могатъ да се получаватъ и отъ опълномощени лица. Въ всякой случай тези показания ще се даватъ само въ присѫтствието на двама достигнали съвършенолѣтие свидѣтели, т. е. които сѫ свършили двадесеть и една година.

За лица отъ женскийтъ полъ, които иматъ повече отъ 9 години, ще даватъ нуждитѣ показания тѣхнитѣ мѫже или тѣхнитѣ родители. Ще записватъ имато имъ и възрастьта имъ, нъ безъ да упоменуватъ нито за особнитѣ имъ бѣлѣзи, нито за професията имъ.

Предсѣд.: Комисията прави слѣдующето измѣнение въ втората алинея: «За лица отъ женский полъ, отъ мюсюлманско вѣроисповѣдание, ще се даватъ нуждитѣ показания отъ тѣхнитѣ мѫже или тѣхнитѣ родители. Ще записватъ и пр.»

В. Нейчовъ: Азъ още еднажъ има да забѣлѣжа, по случай на тоя членъ, колко е мѫчно приложимъ тоя законъ за голѣмитѣ човѣци. Азъ не вѣрвамъ да се намѣри нѣкоя жена тукашна да каже точно годинитѣ си, тя ще излѫже. Може би това като направи да загуби най-голѣмий си интересъ. Но това е тъй. Тя не разбира, че това може да повлияе щото тя да се лиши отъ голѣмото си наслѣдство, или друго за което се касае дѣлото. Загубва процеса предъ съдилището неправедно. Слѣдователно тоя законъ е неприложимъ за голѣмитѣ човѣци. Понеже възразявамъ, нека се тури на гласуване членътъ.

Предсѣд.: Тъй като г. Нейчовъ възразява, моля тия г-да които сѫ за членътъ съ поправката на комисията да станатъ прави. (Гласове: приема се. Други: пада. Нейчовъ: 14 души станаха) 18 души станаха. Приема се.

Секр. Данчевъ: (Чете)

Чл. 51. За лица които отсѫтствуватъ, въ време на описанието, ще даватъ показания бащитѣ имъ или майкитѣ имъ. Тъ ще покажатъ възрастьта, състоянието и професията на отсѫтствующитѣ. Това показание ще се приима въ внимание, само ако е подтвърдено отъ двама свидѣтели, представени, съобразно съ предписанията на този законъ.

Предсѣд.: Комисията приема тоя членъ както си е.

Д. П. Минковъ: Азъ мисля, че тоя членъ има нужда отъ една малка поправка. Тукъ се казва: «за лица които отсѫтствуватъ, въ време на описанието, ще даватъ по-

казания бащитѣ имъ или майкитѣ имъ.» Но тоя членъ не предвижда случаи, когато отсѫтствува бащата и майката. За да стане членътъ по-общъ, азъ мисля, че по-добрѣ когато отсѫтствуватъ бащата и майката да можатъ да даватъ показания и най-ближнитѣ роднини.

Д-ръ Жечевъ: Ако се не лъжа г. Минковъ е членъ отъ комисията, трѣбвало тамъ да направи поправката си (Бракаловъ: не).

В. Нейчовъ: Тукъ има думата «отсѫтствующъ», какво се разбира съ тоя юридически терминъ? Че лице отсѫтствующе по условие или по работа въ София, и ако и да се знае, че е тамъ, да ли се разбира като отсѫтствующъ?

Дир. Салабашиевъ: Правителството разбира думата «отсѫтствующъ» противна на думата «присѫтствующъ».

Д. П. Минковъ: Искамъ да забѣлѣжа на г. Д-ръ Жечевъ, че той не знае въ коя комисия съмъ. Но трѣбва да знае г. Д-ръ Жечевъ, че нѣкои членове отъ комисията можатъ да бѫдатъ на особно мнѣние. Можатъ да имать възражение противъ мнѣнието на комисията. Свободни сѫ да направатъ тукъ възраженията си.

Предсѣд.: Турямъ на гласуване членътъ поправенъ отъ г. Минкова, моля тия Г-да, които сѫ за него да станатъ прави. (Пада.) Желае ли Събранието да се гласува членътъ както си е? (Желае.)

М. Ив. Маджаровъ: Естественно трѣбва да се гласува членътъ, като падна поправката.

Предсѣд.: Моля тия, които сѫ за членътъ да станатъ прави. (Приема се.)

Секр. Данчевъ: (чете)

Чл. 52. Комисията ще впише, подиръ като се констатира (докаже) въ единъ особенъ описъ имената и мѣстожителството на тези, които сѫ оставили родната си страна и сѫ се преселили въ друга мѣстность. Този описъ ще се испрати до чиновникътъ на гражданското състояние на дѣйствителното мѣстожителство на тези лица.

Я. Д. Матакиевъ: Азъ, г. Предсѣдателю, гласувахъ за членътъ, но ми се чини, че трѣбва да се обрьща по-сериозно внимание. Така ми се види, че повечето не бѣха станали. Чини ми се не трѣбва тъй лесно да се казва, че е приетъ.

Предсѣд.: Моля, ако има забѣлѣжки бюрото може да предложи на квесторитѣ да провѣряватъ гласоветѣ.

В. Нейчовъ: Не остана време, че става шашърма. (Смѣхъ.)

Д. Милковский: Г. г. Матакиевъ и Нейчовъ може да сѫ излъгани. Тѣ глѣдаха, че нѣкои около тѣхъ не станаха, между тия види се тѣ броятъ и Г-да стенографитѣ.

Г. Консуловъ: Въ тоя членъ се предвижда само за дѣтца, които отсѫтствуватъ. Азъ нѣмамъ ни баща ни майка кой ще ме забѣлѣжи. (Предсѣд.: членъ 51 е приетъ. Бобчевъ чл. 53 отговаря на вашето питание.) Ако съмъ отишелъ отъ Пазарджикъ въ София.

Предсѣд.: Моля, има ли възражения на чл. 52 (Нѣма.) Ако има възражения противъ чл. 51, тѣ можатъ да се направятъ при третото разисквание.

Секр. Данчевъ: (чете)

Чл. 53. Временно пребивающитѣ въ друго село или градъ, за по'-здравъ контролъ се записватъ и отъ комисията и списъцитѣ имъ се препращатъ въ мѣсторожденията имъ.

Г. Консуловъ: Тукъ ще отговора на 51 членъ. Той предвижда само случай когато нѣкой отсѫтствува отъ общината. Но ако отсѫтствува вънъ отъ областьта, тоя членъ

не предвижда нищо, какъ трѣбва да се записватъ. Понеже чл. 51 се гласува и не може да стане поправка, моля поне въ тоя членъ да стане тая поправка. (Гласове: направете поправката си). Не зная да ли е умѣстна тукъ думата „отсѫтствува“ вънъ отъ областьта? Впрочемъ то се видѣло, да караме тъй до края на законопроекта, та да видимъ да приемемъ нѣкои поправки на 3-то разискване.

Предсѣд.: Тъй като г. Консуловъ не прави предложение и нѣма възражения, минуваме на чл. 54

Секр. Данчевъ: (чете)

Чл. 54. Подиръ свършване описанието на жителитѣ въ всяко село комисиитѣ ще накаратъ да се подпишатъ и подпечатѫтъ подлинницитѣ на книгитѣ (за гражданското състояние) отъ общинскитѣ съвѣти, имамитѣ и мухтаритѣ. Тѣзи подлинници (minutes) ще се съставятъ на основание на рожденията и браковетѣ. (Приетъ.)

Чл. 55. Пьрвитѣ книги на гражданското състояние ще съдържатъ: 1-о, имената, презимената и мѣстожителството на жителитѣ отъ двата пола, тъй сѫщо и имената на бащитѣ и на майкитѣ имъ или, ако е усиновенъ, името и презимето на построкатъ му; 2-о, мѣсторождението, възрастьта и поданството; 3-о, религията; 4-о, професията (званието); 5-о, браковетѣ и напущанията. (Приема се.)

Чл. 56. Ще се състави протоколъ за всяко засѣдание държаемо отъ комисията.

Този протоколъ, написанъ върху единъ регистръ и подписанъ отъ предсѣдательтъ на комисията, ще споменува на кратко всяко отъ рѣшенията станали въ засѣданието.

Актоветѣ приети отъ комисията ще бѫдѫтъ приподписани отъ нея. (Приема се.)

Предсѣд.: Съ това се свършва законопроекта. Третото разискване и гласуване ще стане за идущето засѣдание, освѣнъ, ако се направи предложение да стане сега.

Д. Милковскій: Азъ мисля, че днесь доста работихме и трѣбва да се закрие засѣданието. А третото разискване и гласуване на този законопроектъ да се отложи за идущето засѣдание.

В. Нейчовъ: Азъ има да направа предложение въ крайтъ на тоя законопроектъ да се приеме единъ членъ, който да отбѣгне записването на жителитѣ освѣнъ на онія дѣца, които за напрѣдъ ще се раждатъ, за онія сѫщо лица, които за напредъ ще се вѣнчаватъ и умиратъ.

Предсѣд.: Моля г. Нейчовъ да даде писменно предложението си.

В. Нейчовъ: Азъ казвамъ, че законътъ не може да има ретроактивна сила. За причинитѣ които изказахъ законътъ е неприложимъ. Прави се законъ за дѣцата които се раждатъ сега. А за роденитѣ, вѣнчанитѣ отдавна, какво ще се направи?

Предсѣд.: Г. Нейчовъ е свободенъ да направи предложение въ третото гласуване ако иска да се измѣни касателний членъ.

Подкрѣпа ли се предложението на г. Милковскій за отлагание на дневния рѣдъ за идущето засѣдание? (подкрѣпа се) Тъй като се подкрѣпи, турямъ го на гласуване. Моля тия които сѫ за него да станатъ прави. (приема се).

Моля да се прочетатъ рапорти отъ комисиитѣ, ако има. (шумъ.) Моля тишина, г-да. Има ли рапорти? (гласове: нѣма, други: има).

В. Нейчовъ: Гласува се за отлагание на засѣданието, слѣдователно това е излишно.

Предсѣд.: Не се е дигнало засѣданието, може да се прочетатъ рапортитѣ.

Докл. Юруковъ: (чете отъ официалната трибуна.)

РАПОРТЪ отъ Комисията на Общитѣ Сгради.

Господине Председателю и Г-да Представители,

Вашата комисия разглѣда проекто-правилникъ за минералнитѣ води, представенъ отъ Дирекцията на Общитѣ Сгради и пр. и съ настоящий си рапортъ има честь да изложи своитѣ заключения по този проектъ.

Комисията предлага да се приеме този проекто-правилникъ по начало. Тя предлага да се приеме оглавлението на глава първа както слѣдва: «положение на минералнитѣ извори и принадлѣжноститѣ имъ», вмѣсто: «установление на минералнитѣ извори и принадлѣжноститѣ имъ».

Членове 1, 2, и 3 се приематъ безъ измѣнение.

Чл. 4-й се приема като се измѣни втората му алинея както слѣдва: «Онія сгради за които се окаже че сж билѣ построени отъ общини или частни лица, ставатъ областни слѣдъ обезщетение отъ правителството.

Членове: 5, 6, 7, 8 и 9-й се приематъ безъ измѣнение.

Членъ 10-й се приема като се измѣни въ втората му алинея думата «двѣ» съ думата «нѣколко».

Чл. 11 се приема безъ измѣнение.

Чл. 12-й се отхвърля съ препоржка че заплатитѣ на лѣкаритѣ да се опредѣлявать въ Областний Бюджетъ.

Членове: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 и 20 се приематъ безъ измѣнение.

Обясненията върху предложенитѣ измѣнения ще се дадатъ устно.

Председатель: (подп.) *Г. Консуловъ.*

РАПОРТЪ отъ Комисията на Общитѣ Градежи.

Г-не Председателю и Г-да Представители.

Вашата комисия разглѣда законопроекта приготвенъ отъ г. Директора на Общитѣ Градежи по «Постройкитѣ и доставкитѣ», и съ настоящий рапортъ има честь да Ви предложи измѣненията, които мисли тя да се направатъ въ него:

Чл. 1-ий се приема отъ комисията като се измѣни думата «или« съ «*и*», и срока като се измѣни вмѣсто 15 дни — 20 дни, и въ втората алинея, вмѣсто да се каже, че търговетѣ *въ нужда* ставатъ въ департаментитѣ, да се каже *въ случай на нужда.*

Чл. 2-ий се приема безъ измѣнение.

Чл. 3-ий се измѣнява както слѣдва:

Чл. 3-ий Свидѣтелствата се издаватъ спорѣдъ опредѣленията на единъ особенъ Публ. Адм. Правилникъ; тѣ трѣба да се представатъ поне два дни преди търгътъ на Началника на Техническия Отдѣлъ или на Окружний инжинеръ, членъ на комисията, който ги провѣрява.

Втората алинея остая сжщата.

Чл. 4-ий се приема съ заличение на втората часть отъ втората му алинея.

Чл. 5-ий се приема като се измѣнява въ първата алинея фразата: «*предложенията се отправятъ до Директора на Общитѣ Сгради*» съ фразата: «*предложенията се отправятъ до председателя на комисията за търга.* Въ № 2 отъ сжщий членъ вмѣсто да се каже: *потвърдено отъ началника на технический отдѣлъ — провѣрено съгласно съ чл. 3-ий.*

Чл. 6-ий се приема съ измѣнение въ I-вата алинея вмѣсто: «комисията за търговетѣ състои отъ Директорътъ (предсѣдатель)», — „комисията за търговетѣ състои отъ началника на техническия отдѣлъ предсѣдатель". И въ втората алинея вмѣсто: «надлѣжний чиновникъ на Дирекцията на Общитѣ Сгради» — «Окржжний правителственъ инжинеръ или неговий замѣникъ».

Чл. 7-ий се приема безъ измѣнение.

Чл. 8-ий се приема както слѣдва: «Въ случай, че измѣжду конкурентитѣ двама или повече даджтъ еднаква цѣна въ сжщото засѣдание отрѣжда се втори търгъ».

Чл. 9-ий се приема като се измѣнява срокътъ вмѣсто *десеть дневенъ*,—*15 дневенъ*.

Чл. 10-ий се приема, като се измѣнява срокътъ, вмѣсто *10 дни*—*15 дни* и като се каже че *прошението се подава на предсѣдателя на комисията за търга* а не *на Дирекцията*.

Членове 11, 12, 13, и 14 се приематъ безъ измѣнение.

Чл. 15-ий се приема съ измѣнение вмѣсто: *съ прошение до Директора на Общитѣ Сгради*: — *съ прошение до предсѣдателя на комисията*.

Чл. 16-ий се приема безъ измѣнение.

Чл. 17-ий и 18-ий се заличаватъ и замѣняватъ съ слѣдующитѣ:

Чл. 17-ий. Който препятствува за свободното произвождание на търгътъ въ ущербъ на областний ковчегъ, наказва се съгласно съ закона.

Чл. 19-ий става чл. 18-ий и се измѣнява така: Щомъ предприимача получи писменно съобщение, че контракта му се е одобрилъ отъ Частний Съвѣтъ, той плаща разноскитѣ за тимбритѣ и тия за обнародванието въ вѣстницитѣ и трѣба да почне работата или доставката, съгласно съ поемнитѣ условия, най-късно 10 дни слѣдъ това съобщение.

Ако предприимача не испълни задълженията, които му се налагатъ отъ окончателното потвърждение на търгътъ, залогътъ му се конфискува отъ управлението.

Чл. 20 се приема като се измѣнява въ втората алинея думата: *за тия* — съ *за лицата*.

Чл. 21-ий се приема безъ измѣнение.

Чл. 22-ий се измѣнява както слѣдва: въ случай, че предприимача умрѣ, по-нататъшното извършване на работитѣ се дава на наслѣдницитѣ му, ако ли приематъ всичкитѣ задължения и представатъ всичкитѣ гаранции за извършванието на предприятието, споредъ контракта и поемнитѣ условия, друго-яче работата се предава на новъ търгъ.

Чл. 23-ий се приема безъ измѣнение.

Чл. 24-ий се приема като се измѣнява втората му часть както слѣдва: Разликата на смѣткитѣ и влогътъ се предаватъ на наслѣдницитѣ, ако предприимачътъ е умрѣлъ; ако ли е фалиралъ, тия количества ще се расчистятъ и платятъ само слѣдъ окончателното свършване на работитѣ.

Чл. 25-ий се приема като се притури въ първата алинея фразата: «съгласно съ тия условия, които му се даватъ» и прочее.

Чл. 26-ий се приема като се измѣнява първата алинея както слѣдва: ако въ течението на работитѣ би се оказало нужда да се измѣни нѣщо въ плановетѣ или се е изоставило нѣщо, което е сжществено за постройката въобще, или за една часть отъ нея, въ извършванието на такива увеличения на работитѣ неможе да надмине 10% цѣлата стойность на работитѣ, предприимача е длъженъ да испълнява заповѣдитѣ, които му се даватъ по този предмѣтъ.

Чл. 27-ий се отхвърля.

Чл. 28-ий се приема като се заличаватъ послѣднитѣ му думи: «и тѣзи за съединението на дърветата».

Членове 29 и 30 се приематъ безъ измѣнение.

Чл. 31 се отхвърля.

Чл. 32 и 33 се приематъ безъ измѣнение.

Чл. 34 се приема като се измѣнява първата му алинея както слѣдва: когато предприимача не се съобразява съ поемнитѣ условия, планове и прочее или съ писменнитѣ заповѣди, които ще му се дадѫтъ съобразно съ казанитѣ поемни условия, контракти и пр. отъ поставений чиновникъ, главенъ инжинеръ или Архитектъ, поканва предприимача да се съобразява съ тѣхъ въ единъ срокъ отъ 10 дни отъ деньтъ на съобщението.

Членове 35, 36, 37, и 38 се приематъ безъ измѣнение.

Чл. 39 се отхвърля.

Членове 40 и 41 се приематъ както си сѫ.

Чл. 42 се отхвърля.

Чл. 43, 44 и 45 се приематъ безъ измѣнение.

Чл. 46 — 49 се отхвърлятъ.

Чл. 50 се приема измѣненъ както слѣдва: ако размѣрътъ на работитѣ би се намалилъ отъ управлението, предприимача неможе да прави никакво заявление, ако намалението не надминува една пета часть отъ стойностьта на предприятието.

Чл. 51 се приема безъ измѣнение.

Чл. 52 се приема като се прибави на края на третята му часть и фразата: «че происхождалъ отъ работата»; а четвъртата му часть се измѣня както слѣдва: приеманието на материяли, когато се правятъ ситуации отъ страна на поставений чиновникъ, не може да извини предприимача за лошото качество, при привременното имъ приемване.

Членове 53, 54, 55, 56 и 57 се приематъ безъ измѣнение.

Чл. 58 се отхвърля.

Чл. 59 се приема като се измѣни послѣднята му фраза: *тогава се отнася до Върховното Административно Сѫдилище*, съ фразата — *тогава се отнася до надлѣжното сѫдилище.*

Чл. 60 се приема безъ измѣнение.

Обясненията за предложенитѣ измѣнения ще се дадѫтъ устно.

Предсѣдатель: (подп.) *Г. Консуловъ.*

Предсѣд.: Дневний рѣдъ за слѣдующето засѣдание се опредѣлява:

1-о Трето разисквание и гласуване на законопроекта за гражданското състояние.
2-о Разисквание на законопроекта за областна банка.
3-о Разисквание на законопроекта за интизапътъ.
4-о Разисквание на законопроекта за минералнитѣ води.
5-о Разисквание на законопроекта за търговетѣ.

6-о Запитване на г. Величкова.
7-о « « г. Тонджорова.
8-о « « г. Д-ръ Жечева.
9-о « « г. Д-ръ Дагорова.

Допитвамъ се до Обл. Събрание кога да стане идущето засѣдание?

*Д-ръ Хаканов*ъ: Едно нѣщо не мога да разбера, защо новитѣ въпроси се турятъ по-напредъ? Има запитвания които отъ нѣколко дни сж турени на дневний рѣдъ и не сж още рѣшени. Ако иска Събранието да се рѣшатъ тия запитвания, тогава да тури новитѣ въпроси подиръ тѣхъ на дневния рѣдъ.

Предсѣд.: За обяснения на г. Д-ра Хаканова, ще кажа, че всѣкога законопроектитѣ предшествуватъ запитванията. Събранието може да измѣни дневний рѣдъ, ако стане предложение за това.

*Д-р Хаканов*ъ: Азъ мисля, че щомъ като се тури нѣщо на дневний рѣдъ трѣбва да се рѣши. Има запитвания, отъ които най-много ме интересува запитването на Д-ра Жечева, за покупката на коньетѣ изъ Маджарско, но кога ще се рѣши то, не зная. По моето мнѣние Събранието само́ да рѣши какъ да се уреди днев. редъ и само да полага на днев. редъ каквито въпроси иска.

Предсѣд.: Г. Хакановъ предлага законопроектитѣ за минералнитѣ води и търговетѣ да останатъ на дневний редъ най-послѣ. Подкрѣпа ли се това предложение? (Пада).

*В. Нейчов*ъ: Азъ виждамъ, че се турятъ на дневний редъ по-напредъ законопроекти, когато тѣ можатъ или да останатъ или да се отложатъ. Запитванията се касаятъ до много добри нѣща и тѣ сж важни за населението. Стига да се занимаемъ само съ тѣхъ. За това предлагамъ да се турятъ на дневний редъ всичкитѣ запитвания. (гласове: о, о, о.)

*К. Величков*ъ: Азъ не разбирамъ какво иска г. Председателтъ да тури на дневний редъ. Естествено рапортитѣ на комисиитѣ дохождатъ най-послѣ на днев. редъ, освѣнъ ако комисията предложи можатъ да се турятъ по-напредъ.

*Д-р Жечев*ъ: (гласове: изчерпанъ) Не е изчерпанъ. Азъ настоявамъ на запитването си, да се тури по-напредъ. Не разбирамъ защо почитаемото бюро иска да го турне подиръ всичкитѣ законопроекти.

Предсѣд.: Тъй се е практикувало до сега. Ако г. Жечевъ направи предложение то друго.

*Д-р Жечев*ъ: Права предложение завчерашнитѣ запитвания да слѣдватъ както си сж. (Приема се.)

Единъ гласъ: Кога ще стане засѣданието? (гласове: вторникъ. Други: понедѣлникъ.

Предсѣд.: Понеже има предложение идущето засѣдание да стане въ вторникъ, турямъ го на гласуване, моля които сж за него да станатъ прави. (Приема се. Шумъ.)

*Т. Кесяков*ъ: Трѣбваше да се гласува по-напредъ предложението за понедѣлникъ, че ако паднеше, тогава да се гласува за вторникъ. (гласове: не може да се гласува за понедѣлникъ.)

Предсѣд.: Тъй като имаше предложение за вторникъ, което се прие, предложението за понедѣлникъ не може да се гласува.

Ще се прочете поименний списъкъ.

Секр. Данчевъ: (чете)

Предсѣд.: На втора провѣрка отсѫтствуватъ сѫщитѣ, които и въ начало. (звъни) Засѣданието се закрива.

(Край въ 4 часа).

Председатель: *Д-ръ Странски.*

Подпредсѣдатели: *К. Калчовъ.*
Ив. Х. Петровъ.

Секретари: *Д-ръ Данчевъ.*
Я. Руселиевъ.

Стенографъ: *Ив. А. Шандаровъ.*